

[Haste.]

gjort Politik for at føre denne Konvertering igennem, og det lader sig ikke gøre ved, at man stadig væk siger: Ja, saa længe det nu maaske kan gaa, skal der ikke ske yderligere; men lykkes det ikke, saa skal vi komme igen med September-Forslaget! Det er det, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har udtalt, og det er det, der ogsaa kan lægges ind i Regeringens Erklæring i sin Tid over for Nationalbanken.

Den højtærede Minister omtalte mit Partis Stilling over for Konverteringen og sagde, at var vor Plan blevet ført igennem, havde vi i Dag ingen Konvertering haft. Deri er jeg ganske uenig med Ministeren, og jeg tror ikke paa — det har jeg sagt mange Gange —, at denne Konvertering vil blive gennemført til Bunds uden gennem Pari. Jeg tror ikke, det vil kunne lade sig gøre paa anden Maade at holde den Difference, der er fastsat, 2 og 2½ pCt., end ved at føre Obligationerne i Pari. Det kan selvfølgelig lade sig gøre, saa længe man opererer med det Obligationsmateriale, som paa Forhaand er stillet til Disposition for Ombytningen, men jeg tror ikke paa, at det kan lade sig gøre, naar dette Materiale er opbrugt.

Krag: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den Forhandlingsvilje, som fandt Udtryk gennem de Udtalelser, den højtærede Minister her har fremsat, og jeg vil udtrykke min Tilfredshed med den Maade, hvorpaa den højtærede Minister omtalte hele dette Spørgsmaal. Jeg maa være af den Opfattelse, at hvis man fra Ministerens Partis Side, og maaske ogsaa fra Ministerens Side, indstillede sin Kritik af den tilvejebragte Konverteringsordning, vilde det fremme Virkningen af denne og fremme Ro her i Landet, hvad dette Spørgsmaal angaar.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det er beklageligt, at Konverteringen af 5 pCt. Obligationer og for saa vidt ogsaa Konverteringen af Statsboligfondsobligationer, som jo ogsaa er 5 pCt. rentebærende, møder Vanskeligheder. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvad Aarsagen var til de Bestemmelser, som er gældende med Hensyn til 5 pCt. Kreditforeningsobligationer. Det er ikke Bestemmelser, som, om

jeg maa bruge det Udtryk, er groet i min Have, men Bestemmelser, som er ført ind som Udtryk for Ønsker, der var fremme fra de vedkommende Kreditinstitutioners Side.

Hvad Statsboligfondsobligationerne angaar, havde man meget rigtigt, som den højtærede Minister siger, regnet med en Kurs nær Pari, i hvert Tilfælde 95 pCt., og i Betragtning af, at det er Laan, som ydes for indtil 40 pCt. af Vurderingssummen og op til 90 pCt. af Vurderingsgrænsen, maatte jo 5 pCt. Laanene paa det Tidspunkt siges at være overordentlig billige. Det blev Deflationens Konsekvens og Kreditindskrænkningens Konsekvens nogle Aar derefter, at Kursen reduceredes saa stærkt, som Tilfældet blev, og derigennem føles Byrden saa meget haardere for det ikke helt ubetydelige Tal, som i disse Aar maatte stifte Laan. Derfor vil det være rimeligt, da man søgte Boligbyggeriet animeret gennem Statsboligfondens Oprettelse, om der nu for den Gruppe af Laantagere i Statsboligfonden, som er kommet ud for den særlig store Byrde paa Grund af Kursfaldet, blev truffet Foranstaltninger i Lighed med dem, som den højtærede Minister har truffet for dem, der har bygget Ejendomme i Købstæderne i Tiden fra 1919 til 1930.

Utvivlsomt har der i Almindelighed fundet en Nedsættelse af Udlaansrenten Sted i Banker og Sparekasser, først og fremmest i Sparekasser, men sikkert ogsaa i Banker. Men der er Undtagelser, og Undtagelsen sletter i høj Grad Virkningen af Regelen ud. Undtagelserne er desværre ikke helt faa efter den Erfaring, man gør, naar man kommer ud i Landet og hører Beklagelser over de opretholdte høje Rentekrav, og naar man saa ser, som jeg har nævnt, de Udbytter, som mange Banker kan deklarere, ja, saa er det ikke underligt, at dette medvirker til at øge den Uro, der desværre paa dette Omraade findes, og skærpe de Krav, som med større eller mindre Rimelighed fremføres paa Renteomraadet.

Jeg er ganske enig i, at det havde været bedre, om den Bestemmelse, der kom ind i Renteloven ved Landstingets Behandling af Sagen, ikke var kommet til at staa der — saa vidt jeg erindrer, findes den dog kun i Betænkningen —, men det